

§ 54.

Stk. 1. Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Optagelse i særlig dertil bestemte Alderdomshjem, der skal give Rentenyderen mindst lige saa gode Kaar som Nydelsen af Aldersrenten, træde i Stedet for Udbetaling af denne.

Stk. 2. For Ophold paa Kommunernes Alderdomshjem bemyndiges Socialministeren til at approbere Takster, der lægges til Grund ved Beregning af Refusion.

Stk. 3. Aldersrentenydere, der er optaget i et kommunalt Alderdomshjem, er forpligtet til til Opholdskommunens Kasse at indbetale den Del af deres aarlige Indtægt, der ligger over et Beløb af henholdsvis 120 Kr., 90 Kr. og 60 Kr., efter som Kommunen henhører til den første, anden eller tredie af de i § 39, Stk. 1, anførte Grupper. For samlevende Ægtefæller forhøjes Beløbene med 50 pCt. De indbetalte Beløb fradrages, forinden Refusion beregnes, i den Udgift, som Opholdskommunen i Medfør af § 65, Stk. 3, er berettiget til at faa refunderet.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen — i København Magistraten — er berettiget til i ganske særlige Tilfælde i et kommunalt Alderdomshjem at optage Personer, der ifølge § 41, Stk. 2, er udelukket fra at nyde Aldersrente. Optagelsen kan dog kun ske, saafremt paagældende i øvrigt opfylder Betingelserne for at oppebære saadan Rente, og saafremt han paa Grund af Alderdomssvækkelse eller andre varige Svaghedstilstande behøver stadigt Tilsyn og Pleje og ikke er i Stand til selv at sørge herfor, samt for saa vidt Pladsforholdene paa Hjemmet i øvrigt tillader Optagelsen. De saaledes optagne vil til Kommunen have at betale den fulde Udgift ved deres Forsørgelse, beregnet efter Kommunens sidst afsluttede Aarsregnskab.

Kap. XXII. Forandring eller Ophør af Renteudbetalingen.

§ 55.

Stk. 1. Saa længe en Rentenydere økonomiske og personlige Forhold, herunder ægteskabelig Stilling, Forsørgerforhold og — for en Invalidereentyder — hans Erhvervsevne, bliver uforandret, beholder han den en Gang fastsatte Rente, jfr. dog § 85.

Stk. 2. Forøges eller nedsættes en Rentenydere Indtægt eller Formue mere end rent midlertidig saa meget, at Beregningen af Renten i Henhold til § 41 nu maa give et andet Resultat, træffer det sociale Udvalg Foranstaltning til, at Renten fremtidig nedsættes — for Aldersrentens Vedkommende eventuelt inddrages — eller forhøjes i Overensstemmelse med ny Beregning.

Stk. 3. Ligeledes drager Udvalget Omsorg for en Omregning af Renten, saafremt der sker en saadan Forandring i paagældendes ægteskabelige Stilling, Forsørgerforhold eller Alder, at Rentens Størrelse maa paavirkes deraf.

Stk. 4. Indtræder der for en Invalidereentyder en saadan Forandring i Erhvervsevnen, at der er Grund til at formode, at han ikke længer er Invalid i Lovens Forstand, foranlediger Udvalget, at dette Spørgsmaal forelægges Invalideforsikringsretten til Afgørelse.

Stk. 5. Indtræder der for en Invalidereentyder, der har faaet tillagt det i § 40, Stk. 2, omhandlede Tillæg, saadan Forandring, at det maa antages, at han ikke længer opfylder Betingelserne for at oppebære dette, sørger det sociale Udvalg for, at Spørgsmaalet herom forelægges Invalideforsikringsretten. — Maa det omvendt antages, at en Rentenyder, der ikke har faaet tillagt nævnte Tillæg, paa Grund af en Forværrelse i hans Tilstand opfylder Betingelserne, paahviler det ligeledes Udvalget at indhente Rettens Afgørelse; Spørgsmaalet kan ogsaa rejses af Rentenyderen selv.